

Mál nr. 170/2020**M og
V vegna fjölskyldutryggingar.****Ágreiningur um bótaskyldu vegna frítímaslyss.****Gögn.**

Málskot, dags. 05.03.2020 ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 15.07.2020.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að hinn 8. apríl 2019 hafi M verið staddur á gönguleið á fjallinu Breithorn í Sviss. M hafi fundið fyrir mæði og óþægindum og því snúið við fótgangandi í stað þess að renna sér niður fjallið á skíðum eins og til stóð. Þegar M hafi beygt sig niður til að lagfæra mannbrodda undir skó sínum hafi hann dottið á hliðina og runnið niður fjallshlíðina. Hann hafi náð að stöðva sig með ísexi en leiðin niður hafi verið of erfið og hann því sóttur með þyrilu og honum komið undir læknishendur.

V hefur hafnað bótaskyldu vegna þessa slyss þar sem í gr. 28.4 viðeigandi váttryggingarskilmála komi fram að váttryggingin greiði ekki bætur vegna slyss sem rakið verði til þátttöku váttryggðs í m.a. fjallaklifri. V telur að um fjallaklifur hafi verið að ræða, og M hafi verið útbúinn bæði mannbroddum og ísexi.

M fellir sig ekki við þá afstöðu og í málskoti tekur hann fram að hann hafi ekki stundað fjallaklifur þegar hann féll heldur hafi hann verið að hagræða mannbroddum á skóm sínum innan merkrar gönguleiðar. Ekki sé óeðlilegt að M hafi verið vel búinn fyrir göngu upp á 4.164 metra háan fjallstind, en auk þess hafi umræddur útbúnaður verið áskilinn í leiðbeiningum söluaðila ferðarinnar. Það verði þó seint talið til skilgreiningar á fjallaklifri að menn séu búnir mannbroddum og ísexi. Þá segi í skilmálum V að slys sem verði við „hvers konar“ fjallaklifur sé ekki bótaskyld. Hugtakið sé hins vegar ekki nánar skilgreint, t.a.m. komi ekki fram hvort ísklifur falli þar undir, og sé skilmálaákvæðið óljóst að því leyti. Enn fremur hafi dómstólar tekið afstöðu til sams konar skilmála og talið að „hvers konar“ ætti ekki við um fjallaklifur. Verði V að bera hallann af þessum óskýrleika skilmála sinna. Þá er ítrekað að slys M hafi ekki orðið við klifur.

V gerir ekki athugasemdir vegna málsins.

Álit.

Í gr. 28.4 váttryggingaskilmála sem gilda um fjölskyldutryggingu M hjá V segir að váttryggingin greiði ekki bætur vegna slyss sem rakið er til þátttöku váttryggðs í „hnefaleikum, hvers konar glímu, akstursípróttum, drekaflugi, svifflugi, fallhlífarsökki, teygjustökki, fjallaklifri...“ Fallist er á það með M að „hvers konar“ vísi hér aðeins til glímu en ekki annarra athafna sem taldar eru upp Verður því leyst úr þessu máli á grundvelli þess hvort um „fjallaklifur“ hafi verið að ræða.

Af þeim gögnum sem fylgdu málskoti má ráða að umrætt fjall sé 4.164 metra hátt og að leiðin sem M hugðist fara hafi hafist í 3.883 metra hæð yfir sjávarmáli. Af meðfylgjandi myndum má og ráða að efsti hluti fjallsins, þ.e. leiðin á tindinn, sé töluvert mikið brattur. Þá segir í málskoti að M hafi verið á leið á topp fjallsins þegar hann sneri við vegna óþæginda sem því voru samfara að vera í svo mikilli hæð yfir sjávarmáli. Í nánari lýsingu á umræddri leið, sem liggur fyrir nefndinni, kemur m.a. fram að hún sé aðeins fyrir vant fjallafólk í fylgd með leiðsögumanni. Er jafnframt gerð krafa um að þátttakendur séu vel á sig komnir líkamlega og mælt er með að hafa í förina ýmiss konar búnað, s.s. brodda og klifurbelti. Þá segir í málskoti að M hafi, þegar hann rann niður hliðina, haldið á ísexinni í annarri hendi.

Allt ofangreint, þ.e. lýsingin á leiðinni, sá búnaður sem krafist var að þátttakendur hefðu meðferðis, og sú staðreynd að M hélt á exinni, leiðir til þess að alla líkur benda til þess að um fjallaklifur hafi verið að ræða, jafnvel þó M kunni að hafa verið gangandi en ekki klifrandi á slysstundu, og hafa engin gögn verið lögð fram er styðji það að ferð M á fjallið heyri fremur undir eitthvað annað hugtak. Er þar

af leiðandi óhjákvæmilegt að hafna kröfu hans með vísan til þess að umrætt slys verði rakið til þátttöku hans í fjallaklifri.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr fjölskyldutryggingu sinni hjá V.

Reykjavík, 1. september 2020

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.